sellised laienemiskalduvused. Kui riiklik korrastusvajadus maailmamajanduses veelgi süveneks, milleks küll viimasel ajal enam pole märgata kalduvust, võib ka Eesti olla sunnitud sel alal loobuma oma senisest tagasihoidlikkusest, kuid ka siis ei tähendaks see veel kaugeltki mitte eraalgatuse pidurdamist ega töövälja kitsenemist. Et seda pole olnud ka seni, näitab kõige paremini tööstuse areng viimaseil aastail.

Tööstustegevuse intensiivsuse paremaks näitajaks on töötajate arv. Toome siin andmed töötajate arvu kohta 1. detsembriks.

Töötajate arvu liikumine tööstusharude järgi 1932—1935 (1. XII)

	1935	1934	1933	1932	1929
I. Murrud ja kaevandused	2 929	1 828	2 138	1 907	2 605
II. Mineraalide töötlemine	1 842	1 643	1 128	1 160	1 490
III. Metallitööstus	5 746	4 570	3 899	3 708	4 824
IV. Keemiatööstus	1 773	1 372	1 249	1 044	878
V. Nahatööstus	732	634	565	487	642
VI. Tekstiiltööstus	11 786	10 416	8 859	8 793	10 636
VII. Puutööstus	3 804	3 521	2 522	2 320	3 548
VIII. Paberitööstus	2 287	2 185	2 053	1 968	2 490
IX. Poligraafiatööstus . .	1 810	1 555	1 617	1 512	1 716
X. Toidu-, maitseain ja jook t.	4 887	4 141	3 855	3 802	3 563
XI. Kehakatte- ja pudukaup. t.	2 489	1 894	1 618	1 266	1 758
XII. Elektrijaamad, gaasi- ja vesivarustus	1.010	873	925	796	750
XIII. Puhastustööstus . . .	272	229	168	162	238
Kokku	41 287	34 861	30 596	28 925	35 138

Töötajate arv tööstuses langes kõige madalamale 1932. aastal; järgneva 1933. aasta teisel poolel ilmnes uuesti tõusu ja see kestis kuni viimase ajani. Võttes tööliste arvu 1932. a. 100-na tõusis see 1933. a. 105,8-le, 1934. a. 102,5-le ja 1935. a. 142,7-le. 1. dets. 1935. a. oli töötajate arv tööstusalal 18,4% suurem kui samal ajal

Eesti kroonika 1935, lk. 49